

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Pfv.IV.21.590/2013/5.szám

A Kúria az Árva Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Árva Katalin ügyvéd) által képviselt kérelmezőnek a Takács Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Takács Zoltán ügyvéd) által képviselt ellenérdekű fél ellen a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala védjegy lajstromozását az árujegyzék korlátozásával elrendelő határozatának megváltoztatása iránt a Fővárosi Törvényszék előtt 1.Pk.22.152/2012. számon megindított és a Fővárosi Ítéltábla 8.Pkf.25.023/2013/7. számú jogerős végzésével befejezett ügyében a kérelmező által 13. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

v é g z é s t:

A Kúria jogerős végzést hatályában fenntartja.

Kötelezi a kérelmezőt, hogy 15 napon belül fizessen meg az ellenérdekű félnek 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A jogerős végzés által megállapított tényállás szerint 1996. április 18-ától 2006. április 18-áig a kérelmező javára állt oltalom alatt a 155.462 lajstromszámú „a2 AUTÓ 2” ábrás védjegy a 16., 35., 41. és 42. osztályba tartozó árukra és szolgáltatásokra. (A kérelmezőnek a 2009. július 16-án benyújtott védjegyoltalom megújítása iránti kérelme elutasításra került.) Az ellenérdekű félnek az „AUTO K2TTŐ” színes ábrás megjelölés lajstromozása iránt 1996. január 31-én benyújtott kérelme - a kérelmező akkor még védjegyként nem lajstromozott megjelölésével való összetéveszthetőségre tekintettel - elutasításra került. A védjegyoltalom fennállása alatt az ellenérdekű fél két ízben, 2005. október 17-én és 2009. június 2-án kezdeményezett eredménytelenül törlési eljárást. A kérelmező által az ellenérdekű fél ellen indított perben a jogerős ítélet megállapította, hogy az

ellenérdekű fél 1996. április 18-ától azzal, hogy „autó k2ttő” elnevezéssel reklámoz, üzleti levelezést folytat és havi magazint ad ki, valamint 1998. március 26-ától kezdődően azzal, hogy az „auto2.hu” domain nevet használja, bitorolja a kérelmező védjegyet, ezért a jogsértés abbahagyására kötelezte és eltiltotta a további jogsértéstől. A védjegybitorlás miatt indított perben hozott ítélet hatályon kívül helyezése iránt a perújítással élő ellenérdekű fél által a kérelmező ellen indított perben hozott jogerős ítélet a perújított ítéletet hatályában fenntartotta. Az ellenérdekű fél által a kérelmező ellen indított nemleges megállapítási perben hozott jogerős ítélet azt állapította meg, hogy az oltalom megszűnése folytán az ellenérdekű fél 2006. április 19-étől nem bitorolja a 155.462 lajstromszámú védjegyet. Az ellenérdekű fél, mint felperes által .. alperes ellen nemleges megállapítás iránt indított perben hozott ítélet pedig azt állapította meg, hogy ..t az MTV2 csatornán sugárzott „autó2” című műsorral kapcsolatban a szerzői jogi védelem nem illeti meg.

Ezekben az ügyekben megállapításra került, hogy a kérelmező ügyvezetője, .. az MTV munkatársaként 1989-től kezdődően szerkesztette a 2-es csatornán sugárzott, saját gyártású „autó2” című televíziós műsort, amelynek készítésében kezdettől fogva közreműködtek az ellenérdekű fél természetes személy tagjai is. A televíziós műsort 1990-től külső gyártóként a .., majd 1994. májusától a kérelmező készítette. A műsor gyártása és sugárzása 1996-ban megszűnt.

A kérelmező 2008. április 30-án az „a2 AUTÓ 2” színes ábrás megjelölés lajstromozását kérte a 16. és 41. osztályba sorolt árukra, illetve szolgáltatásokra. A lajstromozással szemben az ellenérdekű fél rosszhiszemű bejelentésre hivatkozva észrevételt tett, majd a megjelölés korábbi használatát állítva, felszólalással is élt.

A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (SZTNH) határozatával a védjegybejelentést a 16. osztályba sorolt áruk tekintetében elutasította, a 41. osztályba tartozó szolgáltatásokra pedig a megjelölést 205.847 számon az árujegyzék alábbi korlátozásával lajstromozta: „alkotóműhelyek szervezése és lebonyolítása (gyakorlat), digitális képfelvételzés, fényképészet, filmgyártás, fogadások tervezése (szórakoztatás), fotóriportok készítése, könyvkiadás, kulturális vagy nevelési célú kiállítások szervezése, oktatás, online elérhető elektronikus publikációk, rádió- és televízió-programok készítése, riporter szolgáltatások, show-műsorok, televíziós szolgáltatás, videofilmgyártás, videofilmezés, az összes felsorolt szolgáltatással kapcsolatban, kivéve autó- és autóműsoros témájú, papír alapú és elektronikus lapok kiadása”. Az SZTNH megállapította, hogy az ellenérdekű fél a kérelmező korábbi védjegyének megszűnését követő és a tárgyi védjegybejelentést

megelőző két évben a megjelölést ténylegesen használta, ezért a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 5. § (2) bekezdés a) pontja alapján a kérelmezői megjelölés az árujegyzék 16. osztályba sorolt áruira és ehhez kapcsolódóan a 41. osztályba tartozó szolgáltatások tekintetében kizárt az oltalomból.

Az elsőfokú bíróság végzésével elutasította a kérelmezőnek a határozat megváltoztatása és tartalmilag a megjelölésnek az árujegyzék elutasított áruira és szolgáltatásaira is vonatkozó lajstromozásának elrendelése iránt előterjesztett megváltoztatási kérelmét.

A kérelmező fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság végzésével az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. A jogerős végzés indokolása szerint a Vt. 5. § (2) bekezdés a) pontjának alkalmazása szempontjából nincs relevanciája a kérelmező korábbi megjelölés használatának, ezért az eljárásban nem volt értékelhető a logó megalkotásával, az ellenérdekű fél használatát megelőző megjelölés használatával kapcsolatos érvelések, mint ahogy nem volt jelentősége annak sem, hogy .. az 1996. február 29-én kelt levelében a megjelölés használatára vonatkozó engedélyt visszavonta. Nem volt osztható az ellenérdekű fél által megvalósított megjelöléshasználat folyamatában való vizsgálatának szükségességére vonatkozó fellebbezési álláspont. Ez a használat három, jól körülhatárolható időtartamot ölel fel: 1994-től a védjegyoltalom elsőbbségi napjáig, amely időszakra a jogsértés nem volt megállapítva; 1996. április 18-tól 2006. április 18-ig, amely időtartamra a bitorlást jogerős ítélet megállapította; végül a 2006. április 19-étől kezdődő időszak, amely időponttól ugyancsak jogerős ítélet állapította meg, hogy az ellenérdekű fél - a megújítás hiányában megszűnt védjegyet - nem bitorolja. A jogsértés tehát értékelést nyert és szankcionálásra került, az ellenérdekű fél pedig éppen azért élhetett jogszerűen a felszólalás jogintézményével, mert a kérelmező nem gondoskodott a védjegyoltalom fenntartásáról, így a kérelmező nem teheti többé kifogás tárgyává a korábban jogsértő magatartást. Miután a védjegyoltalom megszűnését követő és a bejelentés közötti időszakban az ellenérdekű fél olyan mértékű megjelöléshasználatot igazolt, amely alapján a fogyasztók a lapkiadó ellenérdekű félhez kötik a megjelölést, a védjegyoltalom csak az árujegyzék korlátozásával volt megadható.

A jogerős végzés ellen a kérelmező nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérve annak hatályon kívül helyezését és tartalmilag az SZTNH határozatának megváltoztatásával a megjelölésnek az árujegyzék elutasított áruira és szolgáltatásaira történő lajstromozásának elrendelését vagy az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. Felülvizsgálati álláspontja

szerint a jogerős végzés tévesen megállapított tényállás alapján, tévesen jutott arra a jogi következtetésre, hogy az ellenérdekű félnek a tárgyi védjegy bejelentését közvetlenül megelőző megjelöléshasználata jogszerű volt. Tévesen bontotta a jogerős végzés az ellenérdekű fél megjelöléshasználatát szakaszokra és hagyta figyelmen kívül az ellenérdekű fél korábbi védjegybitorló magatartását. Önmagában az, hogy a korábbi védjegy oltalmának megszűnése miatt védjegyjogi eszközökkel nem tiltakozhatott az ellenérdekű fél megjelöléshasználata ellen, nem zárja ki a megjelölés jogellenes használatának megállapítását a logóra vonatkozó szerzői jogára és a Ptk. 4. § (4) bekezdésére való hivatkozással. Tévesen hagyta figyelmen kívül a jogerős végzés azt, a felek között korábban folyamatban volt törlési eljárásban is megállapított tény, hogy az ellenérdekű fél a használati jogát a kérelmezőtől eredezteti. E származtatott használati jogosultság pedig nem ad alapot a Vt. 5. § (2) bekezdés a) pontjának alkalmazása körében a versenyjog szabályai alapján annak megállapítására, hogy a kérelmezői megjelölés használatához az ellenérdekű fél engedélye szükséges.

Az ellenérdekű fél a jogerős végzés hatályában való fenntartását kérte. Hangsúlyozta, hogy a kérelmező téves hivatkozásával szemben korábban nem a megjelölés használatához, hanem ahhoz kapott hozzájárulást, hogy a lapnyilvántartásban lapalapítóként szerepeljen. Az általa használt - kérelmezői megjelöléssel nem teljesen azonos - megjelölést pedig ugyancsak szerzői jogi védelem illeti meg.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A kérelmezői megjelölés lajstromozásának részleges - az árujegyzék 16. osztályba sorolt áru és 41. osztályba tartozó szolgáltatásai tekintetében való - elutasítására az ellenérdekű fél felszólalása alapján a Vt. 5. § (2) bekezdés a) pontjában foglalt kizáró okra hivatkozással került sor. E rendelkezés szerint nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés, amelyet más lajstromozás nélkül korábbtól fogva ténylegesen használ belföldön, ha a megjelölésnek a korábbi használó hozzájárulása nélkül történő használata jogszabályba ütközne.

A korábbi használó hozzájárulása nélkül történő használat - az egyéb feltételek fennállása esetén - általában a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (Tpvt.) 6. §-ának rendelkezésébe ütköző magatartást valósít meg, amely szerint tilos az árut, szolgáltatást (a továbbiakban együtt: áru) a versenytárs hozzájárulása nélkül olyan jellegzetes külsővel, csomagolással, megjelöléssel - ideértve az eredetmegjelölést is - vagy elnevezéssel előállítani vagy forgalomba hozni, reklámozni, továbbá olyan nevet, megjelölést vagy

árujelzőt használni, amelyről a versenytársat, illetőleg annak áruját szokták felismerni.

A fenti rendelkezések alkalmazásának szempontjából annak van jelentősége, hogy a védjegy bejelentésének (elsőbbségének) időpontjához képest más korábbtól fogva használta-e a megjelölést és ez a használat olyan mértékű volt-e, amelyről a fogyasztók a korábbi használót, illetve annak áruját ismerik fel, így a korábbi használó hozzájárulása nélkül történő megjelöléshasználat jogszabályba, a Tpv. 6. §-ába ütközne-e.

A nem vitás tényállás szerint az ellenérdekű fél a kérelmezői megjelöléshez az összetéveszthetőségig hasonló megjelölést már a kérelmező - tárgyi megjelöléssel azonos - 155.462 lajstromszámú védjegye oltalmának fennállása időszakában is használta. Ez a használat azonban jogosulatlan volt, amely miatt a jogerős ítélet az ellenérdekű fél terhére a védjegybitorlást megállapította. Nyilvánvaló, hogy az ellenérdekű fél ezen időszakra vonatkozóan a kérelmezőtől származó, azaz engedéllyel történő használatra eredményesen nem hivatkozhatott, mert az a védjegybitorlás megállapítását kizárta volna. Az ellenérdekű fél használati jogának - kérelmező által hivatkozott - származékos jellege csupán a törlési eljárásokban bírt relevanciával, amennyiben megállapítást nyert, hogy az ellenérdekű fél a kérelmező korábban oltalom alatt állt, 155.564 lajstromszámú védjegyével szemben nem léphetett fel a televíziós műsor szerkesztőjétől származó engedély alapján történt korábbi használatára és a rosszhiszeműsége hivatkozással.

A jelen védjegybejelentési eljárásban az ellenérdekű fél korábbi megjelöléshasználatát körében a - kérelmezői védjegy oltalmának fennállása idején megvalósult - jogellenes használat időtartama, illetve az azzal megszerzett piaci ismertség a jóhiszemű joggyakorlás követelményére figyelemmel nem volt értékelhető (Ptk. 4. § (1) és (4) bek.). Ezért nem tévedtek az eljárás bíróságok abban, hogy az ellenérdekű fél korábbi megjelöléshasználatát csupán a kérelmező 155.564 lajstromszámú védjegyének oltalma lejártát követően, 2006. április 18-ától vizsgálták. Ettől az időponttól kezdődően az árujelző szabaddá vált, azt bárki használatba vehette, arra is figyelemmel, hogy a kérelmező a védjegyet korábban nem használta. Ezért ettől az időponttól kezdődően az ellenérdekű félnek sem volt szüksége engedélyre a megjelölés használatához, amely így a jóhiszemű joggyakorlás követelményét már nem sértette. A kérelmezőnek a párhuzamos oltalomra való hivatkozása alapján a megjelöléshasználattal esetlegesen összefüggő szerzői jogi sérelme pedig a Vt. 5. § (2) bekezdés a) pontjának alkalmazása körében nem nyerhet értékelést. Ezért jogszabálysértés nélkül állapította meg a jogerős végzés, hogy az ellenérdekű félnek a tárgyi védjegy bejelentését közvetlenül megelőző, igazolt használatára miatt a

megjelölés kizárt az oltalomból.

A kifejtettekre figyelemmel a Kúria a jogerős végzést a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta és az eredménytelen felülvizsgálattal élő kérelmezőt a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte az ellenérdekű fél ügyvédi képviseletével felmerült és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) - (5) bekezdései alapján megállapított felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

Budapest, 2014. január 29.

Dr. Mészáros Mátyás s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró

Vné

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő